בסיעתא דשמיא

פרשת שלח ע"ט

גליון מס' 423

לסדר "טובה הארץ מאד מאד..."

"אז נדברו"

הודעה

בעקבות בקשות רבות מהקוראים לקבל מאמרים ישנים בנושא של המבחנים לישיבות גדולות (עכ"פ כמקובל בציבור הליטאי) **לטובת נחיצות העניין יצאה חוברת מיוחדת בנושא הזה הנקראת**

"אלה מסעי..."

ניתן לקנות במוקדי המכירה הרגילים של גיליון אז נדברו...

__צאת למודעי:__ שהמסרים של חוברת זו מאוד נקודתיים ומתמקדים בנושא מאוד מסוים וחוברת זו רלוונטית ונחוצה רק בשביל: __א.__ בחורים משיעור ג' ישיבה __קטנה__ (באופן כללי). __ב.__ בחורים שעדיין חוששים או לחילופין מאוכזבים... __ג.__ גם להורי בחורים אלו זה לא יזיק בכלל... חוץ מאותם אלו חוברת זו לא רלוונטית!!! ואין בה שום מסרים נוספים מעבר לזה... כך שאין טעם לקנות אותה לחינם...

לקראת ימי הקיץ הבאים עלינו לטובה ניתן לקנות את הספר "וימאן" העוסק בנושא התמודדות בשמירת העיניים והמסתעף.

בפלא': 0548446691

0527683095

__בשבוע שעבר נכתב מאמר אודות ההבדל בין אשכנזים לספרדים__ בחומרות או קולות בהלכה... והגיעה על זה בקורת רבה!!! אני מצידי קבלתי את הבקורת... קבלתי את הטענות והכנתי התנצלות והבהרה ותיקון טעות... (לא פעם נכתבו התנצלויות בגיליון זה...) אבל שעות ספורות לפני השליחה להדפסה שלחתי את הדברים הנכתבים למורי ורבי שליט"א שיכוון אותי בפרטי ההתנצלות ותיקון הטעות... והופתעתי לקבל ממנו מכתב מפורט וארוך שאין שום מקום להתנצלות והדברים נכונים!!! (המכתב שמור אצלי ומי שרוצה יכול לקבלו במייל) אגב: אם הביקורת הייתה מגיעה ממקום של פגיעה אישית הייתי באמת צריך להתנצל... דא עקא!!!! שעיקר הנפגעים היו אחד בשביל השני... הספרדי נפגע בשביל האשכנזי... והאשכנזי נפגע בשביל הספרדי... אבל האשכנזי לעצמו והספרדי לעצמו הסתדרו עם הנכתב... ואם רק אחד נעלב בשביל השני... הרי זה בכלל "שנהגו כבוד זה בזה.." אשריהם ישראל... עכ"פ אם מישהו בכל זאת לקח את זה באופן אישי... איתכם הסליחה... מה שבטוח... למי שהבין שחלילה וחס התכוונתי על גופי תורה ועל הלכות מפורשות שהאשכנזי מקפיד על זה והספרדי פחות... חס וחלילה חס ושלום!!! הדברים אינם אמורים אלא לשטחים האפורים שבהם על פי דין ניתן להקל... ולאשכנזי יש נטיה שלא להקל עד שהוא לא ישלול את האחוז האחרון של החשש... ואילו אצל בני ספרד מצינו לפעמים גישה יותר מקילה בנוגע להכרעה בסוגיות אפורות אלו... נא לא להוציא דברים מהקשרם... ואגב: עצם המושג הזה לקוח מספרי פנימיות ויסודתו בהררי קודש.. שהספרדים בחינת חסד ואשכנזים בחינת דין וגבורה... אנא ה'... שלא יצא מכשול מתחת ידינו...

__העסק בקושי זז... אני מרגיש שאני זוחל בעבודת ה'...__

בתחילת נביא מלכים מוזכר שם מקום הנקרא __"אבן הזוחלת..."__!!! כמו שיש היום נחל עמוד... שהוא נקרא על שם איזה עמוד גבוה שנמצא באמצע המסלול... ככה גם בעמק שמתחת בית המקדש... ליד נחל גיחון היתה אבן אחת שנקראת "אבן הזוחלת"! ולמה היא נקראה "אבן __הזוחלת__"?? __אומרים המפרשים: שהיו הבחורים מנסים עליה את כוחם__!!!! כלומר: מדובר היה באבן ענקית... אבן מאוד מאוד כבדה!!! שעמדה שם למטה בואדי ורצו להעלות אותה... אבל מה אפשר לעשות... היא מאוד כבדה... מאוד קשה להעלות אותה... __אז החליטו__: במקום שנעשה שמיניות באויר ונשכור פועלים ונקשור את האבן הזו לחבלים... __בא נעשה מזה אתגר__!!! כל בחור שחושב שיש לו קצת כח.. קדימה... שיבא ויוכיח את עצמו וינסה להזיז אותה... וכך כל בחור היה מגיע... מנסה לדחוף את האבן... היה מזיע ומתייגע ומוציא את כל הכח וכל הנשמה... ותכל'ס... האבן הזו בקושי זזה חצי מטר... מקסימום מטר... בשלב מסוים הבחור היה מתאכזב מעצמו וזז לצד... ואז היה מגיע בחור אחר וגם מנסה להזיז את האבן... ואז שוב היא היתה זזה עוד איזה שלושים ס"מ... בשלב מסוים גם הוא התאכזב מעצמו... ותכל'ס... בשורה התחתונה האבן הזו זזה וזזה!!! וכל הזמן היא התקדמה עוד ועוד!!! וזה נהיה מושג!! __אבן הזוחלת__!!!! אמנם באופן נקודתי כל בחור שמגיע אליה היה יוצא מאוכזב מעצמו... אבל תכל'ס... משהו זז שם... האבן כל הזמן מתקדמת..... מה יש???? הבחור הזה עבד קשה... הוא דחף את האבן מטר... הוא מצידו מזלזל במה שהוא עשה... אבל האבן הזו זזה בזכותו!!!! ויום יבא... והאבן הזו תעלה עד למעלה ותגיע עד לגורן ארנן היבוסי... ואותה אבן שמאסו הבונים יתברר שהיא היא היתה לראש פינה... __כן בחור יקר:__ תדע לך... שהמטר הזה שדחפת את האבן... המטר הזה היה גורלי!! בזכות המטר שלך האבן הזו הגיעה עד לכאן!!! ושבוע שעבר קראנו בהפטרה: **"מי אתה הר הגדול לפני זרובבל למישור והוציא את האבן הראשה תשואות חן חן לה..."** הנביא מסתכל על ההר הגדול שכ"כ קשה לטפס עליו... הנביא פונה להר ואומר לו: מי אתה __הר הגדול__ מול זרובבל... אתה כמו __מישור__ בשבילו!!!!! איך יכול להיות שההר נהיה כמו מישור?? כי זרובבל יודע ומבין שלמרות שלפעמים הוא מרגיש שהוא __זוחל__ כמו זב... גם כשיש ריפיון ברוחניות והעסק בקושי זז... גם כשהכל זוחל... אבל זרובבל יודע שדווקא כשזה הולך כ"כ קשה... דווקא כשזה זוחל... זה הוכחה שיש לי עסק עם "אבן הזוחלת"!!!! כנראה שאני סוחב אבן באמת כבדה ויקרה שאמנם לאט לאט... אבל יום היא תגיע ותהיה __"אבן הראשה..."!!!__ היא תהיה הראש פינה... נכון שבימים אלו אני לפעמים מרגיש שהעסק הולך קשה... והאבן הזו זוחלת... אבל זו אבן פינה!!!! ולכן אני לא מזלזל בשום פסיעה ובשום צעד... גם אם הוא מאוד מינימלי... כל מטר נוסף שאני מתקדם עם האבן היקרה הזו אני שמח... אני יודע שאני סוחב איתי אבן שאמורה להיות אבן פינה... כן.. אמנם יש כאלו שסוחבים אבנים הרבה יותר קלות ממני... אזה להם הדרך... הם חולפים על פני וממשיכים הלאה... ואני עדיין גורר את עצמי עם ההבנה הקשה שלי בלימוד... עם התכונות הקשות שלי... ועם ניסיונות קשים ומרים בעניני קדושה ובשלל תחומים שונים בעבודת ה'. אבל אני לא נשבר... __כי אני יודע שיש לי עסק עם אבן הזוחלת!__

__אז אולי קצת רקע... מה הסיפור שמה עם זרובבל??? על איזו אבן מדובר?? מה קרה שם???__

אז ממש בקצרה: (פעם זה כבר נכתב בגיליון זה...) בדורות עברו לא היתה טכנולוגיה מתקדמת.. הכל היה מכני... כל דבר היה אורך זמן... נקח לדוגמא את התאורה בלילה שהיום זה אוטומטי... רק מתחיל חושך... פתאום כל המנורות ברחוב נדלקות... אבל פעם??? הנושא של התאורה בלילות היה כרוך __בעבודת פרך__!!! כי תחשוב... בשביל אור צריך להדליק נר.. ובשביל שהנר ידלק צריך שמן. ובשביל שמן אתה צריך לגדל עץ זית... ולמסוק זיתים... ואח"כ לשים אותם בגת ולדרוך ולכתוש ולהוציא את הנשמה עד שאתה סו"ס רואה שמן זית... ואז כשסו"ס יש לך כבר שמן זית עכשיו צריך לבא כמו השמש של העיירה עם כד שמן ולעלות עם סולם על כל עמוד ברחוב... להוציא את הפתילות הישנות מאתמול ולשים פתילות חדשות ושמן חדש ולהדליק... וככה כל ערב מחדש וכולי האי ואולי הצלחת טיפ טיפה להאיר חלק קטן מהרובע היהודי של פראג... __כן!!! ככה זה היה כפשוטו עד לפני מאה שנה...__ והנה... לפני יותר מאלפיים שנה הקב"ה מתגלה לזכריה הנביא ומראה לו משהו מאוד מאוד מפתיע!! הקב"ה מראה לו עץ זית שהזיתים יוצאים ממנו __אוטומטית__!!! ונסחטים ונכתשים __אוטומטית!__ ועוברים __אוטומטית__ למנורה ונדלקים ומאירים באופן __אוטומטי__!!! במילים אחרות: הקב"ה הראה לזכריה הנביא מנורת רחוב הכי פרמיטיבית בדורנו!!!! שכשרק נהיה חושך המנורה ברחוב נדלקת אוטומטית... כן... היום לא צריך לגדל עץ זית ולא צריך למסוק ולכתוש... וגם לא צריך להצדקק לשמש של העיירה... הכל נעשה בזיק אחד.. __אוטומטי!!!!__ בקיצור: זכריה שהוא משלושת הנביאים האחרונים... הקב"ה מראה לו מה יהיה בעתיד... הקב"ה מראה לו את הטכנולוגיה המתקדמת של שנת 2019... ואז: **ויען המלאך הדובר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו...** זכריה עומד מוקסם מול הפלאים האדירים והאוטומטים שיש בדורנו אנו והעין שלו לא שבעה מלהתבונן בפלא הגדול... (שאנחנו בעצמנו ממש ממש לא מרגישים מזה... אנחנו רק עסוקים בלהתלונן לעיריה אם אחד מהמנורות מהבהב) **ואען ואומר אל המלאך הדובר בי לאמר: מה אלה אדוני???** זכריה שואל את המלאך... מה זה הדבר הזה?? איך יכול להיות שבדורות הבאים הכל ככה ילך בקלות? איך הכל יהיה אוטומטי???

ההמשך בעמוד 3 בגיליון זה..

הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

לפי שעון קיץ!!!

כניסת שבת:

19.13

שקיעה!!!

ספק סקילה!

19.53

צאת השבת

20.30

ר"ת 21.05

סוף זמן ק"ש

בשבוע הבעל"ט קורת.

מג"א: 8.12

גר"א: 9.07

מעוות לא יוכל לתקון

גליונות יחידים ניתן להשיג:

בבני ברק ברחוב חזון איש 34 (פינת דסלר מש' דרייפוס)

0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א' קרית הרצוג.

ובירושלים: בר אילן 39 ק"א. משפחת אלה, עמוס 20 ק"א.

ובביתר עילית רחוב החוזה מלובלין 19/3

במודיעין עילית: חנות בראשית חפץ חיים 7

להשיג גיליון זה

יש להתקשר לפלאפון:

0548446691

לקבלת העלון בדוא"ל:

A8447168@GMAIL.COM

__להשתתפות בהוצאות הגליון:__

__בבנק:__ **חשבון 53957**

בנק דיסקונט סניף 106

__באשראי:__ **"נדרים פלוס"**

__בטלפון:__ **0799-654321**

תודה מראש!!!

מה ההבדל בין ה'מסכן' ל'מתמסכן'?!?!?

היום שאחרי השואה... מיליוני יהודים נשארו שבורים ורצוצים בחוסר כל... סובלים מתת תזונה וממגפות... ו... ועל כולנה: אין להם לאיפה לחזור... ומדובר באנשים בגיל שלנו!!!! כן... אתה... הבחור המפונק משיעור א' או ב' בישיבה גדולה... תחשוב שסבא שלך... בגיל הזה שלך!!! הספיק כבר לשתות את כוס התרעלה והספיק לחוות במו עיניו זוועות נוראיות... והבחור הצעיר הזה עומד כעת ביום שאחרי השואה... ו... ו... והוא צריך להתחיל את החיים מחדש... מאיפה?? מאיפה????? אנחנו לא מדברים פה על דור המדבר... אנחנו מדברים פה על אנשים שעדיין חיים בינינו!!!!! אנשים נורמליים שחיים איתנו ואין להם קרניים!! ובגיל שלך... ואולי יותר צעיר ממך... הם עברו סאת יגון שאין לנו מושג בכלל במה מדובר... ובכל זאת הם התחילו את החיים מחדש... והקימו משפחות... וחלק גדול מאיתנו שמסתובב כאן זה מהם!!!!! וזו אחת השאלות הכי גדולות שאנחנו אמורים לשאול... וזו שאלה מאד רלוונטית אצלנו... כי למרבה האבסורד... אנחנו לא כ"כ שורדים את החיים... לנו מאד מאד קשה... שעל פניו זה נראה ש-לנו עוד יותר קשה מהם... כי הם הציצו את עצמם ואנחנו קצת פחות מהם.. **אז מה הפשט??? באמת מאיפה הם קבלו את הכח??** והכי הכי: איפה נאבד לנו הכח?? הרי אם לאנשים כאלו שבורים היה כח לאסוף את עצמם... ולבנות הכל מאפס... אז אנחנו שגדלנו עם כפית זהב בתוך הפה... איפה ברח הכח שלנו????

אז תקשיב טוב... מישהו אמר לי משפט מאד נכון... שמפחיד לומר אותו: הוא אמר ככה: היום הרי מחבקים את ניצולי השואה... מחפשים אותם בנרות לתת להם עוד פיצויים... כולנו מקיפים אותם ורק רוצים לשמוע מהם עדויות וסיפורים... ולהצטער יחד איתם על מה שעוללו להם... ככה זה היום!!!!! **אמר לי אותו אחד:** תאר לעצמך שככה היו עושים לפני שבעים שנה!!! תאר לעצמך שכל ניצול שואה היה מגיע וכולם היו מקיפים אותו... כן... תספר מה עשו לך... ככה?? אוה... שה' ישמור... איזה נורא ואיום... קח פיצויים... קח תרופות בחינם...

אתה יודע מה היה קורה אם היו עושים את זה לפני שבעים שנה???? כל הניצולי שואה היו מתמסכנים ובצדק!!!! אוהו בצדק... בשיא הצדק שיכול להיות... כל ניצול שואה היה נכנס למיטה ומסביר עד כמה שהוא אומלל ועד כמה שאין לו קרטוב של כוחות נפש... ואף אחד לא היה מתווכח איתו כי הוא היה צודק... ואז מה היה קורה???? מה שהגרמנים לא הצליחו לעשות אנחנו היינו עושים!!!! היינו קוברים את ניצולי השואה חיים!!! הגרמנים ניסו להרוג את הגוף... ואילו אנחנו ח"ו היינו הורגים לגמרי את הנפש שלהם... וכל הניצולי שואה היו מסיימים את חייהם תוך שנים ספורות בדכאון טוטאלי... **לכן מה עשה הקב"ה????** אחרי השואה אף אחד לא ריחם על ניצולי השואה!!!! אתה שומע?? אף אחד לא ריחם עליהם!!! בררתי את זה... הקב"ה עשה נס ולא נתן לאף אחד לרחם עליהם... אדרבה... באיזשהו מקום כולם הסתכלו בבוז על ניצולי שואה... מה... למה לא ניסיתם להתנגד?? למה לא ניסיתם להילחם נגד הגרמנים?? (ומכאן מגיע היום האומלל שקוראים לו יום השואה... שבתאריך הזה היה מרד גטו ורשה. זה היום היחיד שהציונות הדתית פירגנה לניצולי השואה וה"גבורה") חוץ מזה... גם אי אפשר היה כ"כ לרחם עליהם... כי מדובר היה במיליונים של שרידים... אתה לא יכול לרחם על כ"כ הרבה אנשים... וממילא לניצולי שואה לא היתה ברירה... הם לא יכלו להתמסכן כי אף אחד לא היה משתף איתם פעולה!! כל ניצול שואה ידע בבירור שאם אני רוצה להמשיך לחיות אני מוכרח לקום על שתי רגלי החלשות ולהתחיל לאסוף את עצמי... להתחיל לשקם את עצמי מהמסד עד הטפחות... אם ניצול שואה היה יודע שאם הוא ישכב במיטה ויבכה.. מישהו יבא לדובב אותו... הוא היה עושה את זה כי היה לו את כל הסיבות בעולם לעשות את זה... **אז זהו!!!** שהוא ידע שאם אני אשכב במיטה אף אחד לא יתנון אותי במבט... כי כולם פה שבר כלי... ולאף אחד אין כוחות מיותרים לסבול גם אותי... ואם ככה אין לי ברירה אלא להציל את עצמי... וככה הם קמו והקימו דור מפואר מאפס... **ועכשיו!!!** אחרי שעברו כ"כ הרבה שנים... והעולם כבר התמסד והשתקם אחרי השואה... אחרי שניצולי השואה בעצמם כבר הקימו משפחות ושבטים כאלו מפוארים... עכשיו הגיע הזמן באמת לעטוף אותם בהמון השתתפות ולשאוב מהם כל בדל מידע על הזוועות שנעשו להם ומגיע להם כל הכבוד שבעולם וכל הפיצויים ומה לא... זה מגיע להם ביושר... והאמת היא שזה הגיע להם כבר אז... אבל אז!!! בשעתו זה לא היה טוב להם!!! אוי ואבוי אם אז היו מרחמים ועוטפים אותם כמו היום...

זה היה הורס אותם וקובר אותם תחת הריסות הנפש המרוסקת!!!!

מפחיד לחשוב על העובדה הזו!!!!

צריך לדעת שבאיזשהו מקום זה נכון לא רק ביחס לניצולי שואה... זה נכון גם להיום... לכל אחד מאיתנו יש נטיה להתמסכן ולפעמים יש גם על מה!! לבחור ישיבה יש הרבה פעמים נטיה להתמסכן... ותתפלא לשמוע שיש לו גם על מה... והעוול הגדול ביותר שאני יכול לעולל לו זה לשתף איתו פעולה!!!! תסלח לי על המשפט: אבל אני עלול לעשות אותו אומלל **עוד יותר** מניצולי שואה... כמה שהמשפט הזה נשמע אבסורדי... אבל מה אפשר לעשות שזו המציאות!! המציאות היא שסבתא שלי מספרת לי סיפורים מאד עליזים על השנים שאחרי השואה... כי היא ידעה שאף אחד לא יעזור לה... אז היא קמה ועבדה קשה וניקתה משאיות וקרצפה במכבסות והשיגה פתיליה ובשלה תפוחי אדמה... והנה... ברוך ה' אנחנו חיים... ב"ה יש גם אוכל... וב"ה יש לנו גם קורת גג בלילה... אמנם כל בוקר צריך להחליף קורת גג... כי האנשים פה מוכנים לרחם רק לילה אחד על ניצולי שואה מחוסרי בית שיהיה להם איפה לישון... אבל לא יותר מלילה אחד... **ואני כולי משתומם ונזעק:**

מה??? אחרי כל מה שעברתם... אחרי אושוויץ... אחרי אניות מעפילים... אחרי קפריסין... אחרי הכל... הגעתם סו"ס לארץ... וגם כאן לאנשים לא היה לב לרחם על ניצולי שואה אומללים שאין להם איפה לישון בלילה???? והסבתא מחייכת ואומרת: כן... בזכות זה יש לי את הבית שלי!!!!! מה רע בבית שלי?? בזכות מה יש לי את הבית הזה??? בזכות שכאן מאתמול... היה ברור שלא נתנו לנו לישון יותר מלילה אחד...

זה משפט כל כך פשוט!!! **ואני פתאום מסתכל ושואל את עצמי:** **באיזשהו מקום מי יותר מסכן מסבתא שלי??** אני!!!! כי עלי מרחמים... מיום שנכנסתי לישיבה הכניסו לי בראש שהיום זה לא פשוט... והיום צריך להתחייב דירות לבחורים... כי בחור שיתחתן ולא יהיה לו דירה... אז מה יהיה איתו??? יהיה לו חובות והוא יתקע כל החיים. אין ברירה... חייבים להכניס אותו לכסא גלגלים ולדחוף אותו... הכניסו לי בראש שהיום יש קשיים מאד מאד גדולים... וזה נישט פשוט... ומאז אני מלא בטענות על המסגרת ועל הממסד למה הם לא עושים את זה ואת זה... ולמה לא מטפלים בזה... אוי אוי... כמה קשה היום... נו... ואחרי כל הליטופים והחיבוקים מה נותר לי??? לא נותר לי אלא להסתובב ברחוב עם פרצוף חמוץ... אוי... כמה קשה להיות אברך כולל... וכל התמודדות הכי קטנה היא גל צונאמי שמאיפה אני יכול להתמודד איתו... סבתא שלי ניצולת שואה בודדת בגיל שלי היתה מאושרת!!!! ואני מסתובב שלעפער עם פרצוף באדמה!!! איך אתה מסביר את זה?? כי על סבתא שלי לא ריחמו ולא הכניסו אותה בגיל עשרים לכסא גלגלים ולכן היא גילתה כוחות על אנושיים לשקם את החיים ולהתחיל מאפס והיא הצליחה..את אותם כוחות יש לנו!!!! אבל אנחנו בחרנו להכנס למיטה ולהתעטף בעשר שמיכות של רחמים עצמיים וכעת לא נותר לנו אלא להישאר חסרי מרפקים מינימליים להתמודדות בחיים...

\- - -

המסר הזה כתוב בפירוש בפרשת השבוע!!!!

המרגלים חוזרים מארץ ישראל ואומרים תמצית קשה... המצב לא פשוט... טוב... אני לא צריך להיות יותר צדיק מראשי אלפי ישראל... ואם שלחנו אותם בתור מרגלים בשביל שיחזרו אלינו עם מידע מודיעני והם חוזרים ואומרים שהמצב שם לא פשוט... **למה אני אמור לנחש שהם שקרנים??** סו"ס שלחנו אותם... סמכנו עליהם... והנה... זה המידע שהם מביאים איתם... אז מה אפשר לתבוע את היהודי הפשוט שהתיישב באופן טבעי על הרצפה והתחיל לבכות?? למה שאני לא אבכה...??? **התשובה היא: כן!! אתה צודק!!** המרגלים הגידו ואמרו שהמצב לא פשוט והאנשים שם אנשי מידות... נכון... נניח שזה באמת לא פשוט!!! אז מה?? לכן מה???? **לכן צריך להיכנס למיטה...?? לכן צריך להתחיל לבכות???** קבל את המידע וקום על שתי רגלים ותתחיל להיערך בהתאם לנתונים החדשים! נכון שבהתחלה חשבת שזה יותר קל... חשבת שאפשר ליכנס לארץ ברוגע והכל נכבש לך בקלות... וכעת התברר שזה פחות פשוט ויותר מסובך ממה שחשבת... בסיידר... אז בא נערך בהתאם למידע החדש שהגיע... וקדימה... עם הפנים קדימה... **מה אתה מתיישב על הרצפה ומתחיל להתמסכן ולבכות???** שים לב: עם ישראל לא נתבעו על זה שהם קבלו הוצאת שם רע על הארץ!!! לא כתוב שזה היה החטא שלהם!!! (המרגלים כן... המרגלים נתבעו על הוצאת דיבה... אבל עם ישראל לא נתבעו על קבלת לשה"ר) רק מה?? עם ישראל נתבעו על זה שהם התיישבו על הרצפה והתחילו לבכות!!! **זהו!! זה החטא!!!** כי ברגע שבן אדם הולך למיטה ומתחיל להתמסכן... העוול הגדול ביותר שאני יכול לעשות לו זה להתיישב לידו ולהתחיל ללטף לו את היד... הדרך היחידה איך להוציא אותו מהמיטה זה להגיד לו: אדוני... תשאר במיטה!!!! תשאר פה לבד!!! אתה יכול להמשיך לבכות...

שים לב מה שקורה פה!!!! עם ישראל בוכים. בוכים לילה שלם ומייללים... מסתמא זה לא היה משחק... יש פה בן אדם שהוא באמת בהיסטריה... הוא בוכה בפאניקה... וכשבן אדם בוכה בפאניקה צריך להרגיע אותו... נו... ואיך אבא טוב שבשמים מרגיע את עם ישראל מהבכי והיללה?? כן... תמשיכו לבכות!!!!! תמשיכו לבכות עוד ארבעים שנה... אתם בכיתם בכיה של חינם ואני אקבע להם בכיה לדורות... **רבש"ע:** וכי ככה מרגיעים בן אדם שבוכה? אומרים לו שימשיך לבכות הלאה? כך עונים את המעוקות? **התשובה היא:** כשמדובר בבן אדם שמתמסכן ? ! ? אז כן... זו הדרך היחידה להוציא אותו מההתמסכנות!!! שים לב: הקב"ה קרוב לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע... הקב"ה מאד מרחם ועוזר ומושיע **לכל מסכן...** אבל לא למי **שמתמסכן!!!!!** אתה יודע מה ההבדל בין מסכן למתמסכן??? **זה הבדל כחוט השערה:** מסכן זה יעקב אבינו שהולך כעת לפגוש את עשיו... וזה לא פשוט בכלל... אבל יעקב אבינו נערך ועושה את כל מה שהוא צריך לעשות מצידו!!! אחרי שיעקב אבינו עושה הכל... כעת הוא בצרה והוא מסכן... ועל מסכנים הקב"ה מרחם... אבל אם יעקב אבינו היה מתיישב על הרצפה... אה... עשיו רודף אותי... למה?? אאאאוף... לא רוצה... לא מוכן... די... זה כבר **להתמסכן!!!!!**

עם ישראל בים סוף היו מאד מסכנים... כי מכל הכיוונים הקיפו אותם... אבל הם מצידם עושים מה שצריך... והם צועקים לה', קופצים למים ושם הם באמת מסכנים... באו מים עד נפש... ואז הקב"ה מתגלה אליהם כזקן מלא רחמים ומושיע אותם... אבל אם הם היו מתיישבים על חוף ים סוף ומתחילים לבכות... לא רוצים... מה זה צריך להיות?? **זה התמסכנות!!**

אותו דבר כאן... אם המרגלים היו חוזרים ומוציאים דיבת הארץ... ועם ישראל היו שומעים את זה ומגיעים למשה ואומרים: נו... כן... מה עושים?? ככה וככה??? טוב... יוצאים ונלחמים ואז מתוך המלחמה הם היו בוכים וצועקים לקב"ה וצועקים לעזרה... כאן הקב"ה היה מתגלה עם כל הרחמים ועוזר למסכנים... אבל ברגע שמתיישבים על הרצפה ובוכים זה לא להיות מסכן... אלא להתמסכן!!!! זה לא מתקבל בהבנה!!!

בחור יקר: כשנכנסת לישיבה הרשם נתן לך תחושה שעשית טובה שהגעת לישיבה... ומאז אתה בטוח שכל הצוות של הישיבה עובדים אצלך... ולא נותר לך אלא להתבכיין... ולהישאר במיטה ולחכות שכולם יבואו לדובב אותך... **צר לי לומר לך את האמת:** אם אתה תשאר במיטה... רק אתה תשאר שם... כולם ימשיכו הלאה ואתה תשאר מאחור!!! לא אמרתי שאתה לא צודק... לא אמרתי שאתה לא מסכן... אני רק אומר לך שאף אחד זה לא באמת מעניין... וחבל... כולם ימשיכו הלאה ואתה תשאר מסכן... לכן **קום**!!!!! קום הרגע ותתחיל לדאוג לעצמך כי אף אחד בעולם לא ידאג לך... שמעת?? **אף אחד לא ידאג לך!!!!** אתה בודד!!!! המשגיח לא יגש אליך.. להורים שלך אתה הרי לא נותן לתקשר איתך... ואתה נשארת לבד!!!! עמוד עמוד חתן בעל ההטבה ההיא ותקח קרדיט לעצמך... תתחיל לחפש דרכי התמודדות לבעיות שלך ואז תמצא... כי רק אתה יכול לעשות את זה, **ואתה יכול**!!!!!! ואף אחד אחר לא...

"למען לא נבוש..."- מושגים בסיסיים בהלכה.

האיסור להוציא דיבת הארץ...

ההוצאת שם רע החמורה ביותר שמוזכרת בתורה הוא דיבת הארץ... כתוב כאן שאסור לדבר בגנותה של ארץ ישראל...

ולכאורה זה מאד מסובך... כי סו"ס לכל בן אדם בעולם יש שק של תלונות... וחלק מהתלונות זה על תנאי הסביבה... וזה לא משנה... בין אם אתה גר בניו יורק או בירושלים... תמיד יהיו תלונות על האזור ועל המזג אויר ועל חוסר נוחות... נו... אז בגלל שאני גר בא"י לכן כל תלונה על המזג האויר עלולה להתפרש כדיבת הארץ?? ואילו זה שגר בניו יורק יהיה יותר מיואש ממני שהתלונה שלו מתקבלת בהבנה והתלונה שלי מתפרשת כדיבת הארץ??

כנראה שלא!!! מכמה סיבות... **דבר ראשון:** עיקר החטא של הוצאת שם רע לכאורה זה דווקא כשהוא מגיע בתור אינפורמציה... אתם שואלים האם לעלות לארץ ישראל?? לא!! לא כדאי לכם כי ארץ אוכלת יושביה היא וכו' וכו'... אבל אדם שסתם יושב ומתלונן... אז הוא כמו כל שאר "יולונו" שהיה בדור המדבר שישראל קיבלו על זה תואר טרחנים סרבנים... אבל לא נענשו על זה עד כדי כך...

נקודה שניה: סוף סוף הרי קיי"ל: שארץ ישראל נקנית ביסורים... זאת אומרת: התורה בפירוש אומרת: שיתכן שזה יהיה כרוך בקשיים ולא בטוח שזה יהיה כ"כ ורוד ונחמד... (עכ"פ בהתחלה) נו... אז למה יש תביעה על המרגלים?? הרי התורה בעצמה אומרת שארץ ישראל נקנית ביסורים... והנה... המרגלים בסה"כ הציפו את הקשיים והצביעו איפה פה נקודות הקושי?? לכאורה הם לא חידשו כלום?? בא נשאל ככה: אדם שכבר הגיע לארץ ישראל וכעת היא נקנית ביסורים (דירות יקרות... דירות חדר צפופות..) ומידי פעם הוא נאנח תוך כדי היסורים... וכי יהיה עליו תביעה שהוא מוציא דיבת הארץ?? אלא מאי????? דיבת הארץ זה לשבת רגל על רגל ולדבר נגד ארץ ישראל... ולפזול כל הזמן החוצה ולחכות לטיסה הקרובה שתוציא אותי מפה... אבל אדם שעומד עם המערכה ועסוק בישיבת א"י במסירות נפש... ותוך כדי שהוא מגיר את הזיעה הוא נאנח... אוי כמה קשה.. זה נורמלי לחלוטין... וכמו שבברכת ה' באסמינו מצינו במעשר שני שמותר ליהודי להוציא אנחה מפיו שאוי... "כי לא תוכל שאתו כי יברכך ה' אלוקיך..." ככה מותר ליהודי להתלונן... זכיתי לגור בארץ ישראל וזה לא כ"כ פשוט...

עכ"פ לסוף ריהטא... אדרבה... תחכים אותי...

אבל עוד נקודה מאד חשובה: צריך לדעת שחיבת ארץ ישראל מתחילה מאיתנו!!!! זה לא מתחיל מהארץ עצמה!! אנחנו כביכול מוכנים לאהוב את ארץ ישראל... ואנחנו מחכים שהארץ תוכיח את עצמה... שבאמת יהיה לי נחמד בתוכה... ואז למה לא... אם יהיה לי פה טוב ונחמד אז למה לא... אני בהחלט אחבב את הארץ... אתה מבין לבד שזה מתחיל הפוך!!! זה מתחיל ממך!!! (והראיה הפשוטה ביותר שהרי ארץ ישראל נקנית ביסורים... אז איך אתה רוצה שאני אוהב דבר שהמפגש הראשון שלי איתו זה יסורים?? אלא ע"כ זה מתחיל ממני...) אנחנו צריכים לדעת שאחד מהערכים הקדושים של העם היהודי זה חיבוב ארץ ישראל... ומצוה להשקיע בלהאהיב על עצמנו את א"י ולא לחכות שזה יגיע מעצמו... כלפי מה הדברים אמורים?? בימים אלו כבר ניתן לראות עשרות פרסומות של נופשים בחו"ל ויהודים שומרי תו"מ תופסים את הרגלים ונוסעים לנופש בחו"ל... וזה לא אמור להיות ככה... **ולדבר נגד זה מהפן ההלכתי זה כבר מאוחר!!!** כי מי שכבר מרגיש בא"י כאילו בסוגר... א"א יותר מידי לתפוס אותו בגרון... הוא בסופו של דבר ימצא את ההיתר לצאת מא"י... אלא מאי????? אנחנו צריכים לתפוס את עצמנו בשלב אחד שלפני כן... למה כ"כ רע לך בא"י?? למה אתה לא משקיע באהבת א"י?? ויש!!!!! יש מה לאהוב בא"י... זה רק מוזנח ולא מטופל!!!! ויש ענין להשקיע באהבת א"י... לכן צאו!!!!! צאו לטייל בארץ ישראל. אל תתנגדו לאהוב את הארץ הקדושה שלנו... כעת תבין את התשובה המפורסמת של הבן איש חי (שו"ת תורה לשמה סי' תו"ח) שעודד והמליץ וטען שזה אפילו מצוה לנסוע במיוחד בשביל ליהנות ולהתענג מפירות א"י ואנחנו במושכל ראשון רואים בזה פחיתות בקדש עצמך במותר לך.. ולמה זה לא נכון?? כי מי שלא ישקיע באהבת א"י. ב"אוגוסט" ימצא את עצמו עולה במטוס שוגה באהבת אירופה המזמזמת בדם יהודי... מצוייד ברשימה של תירוצים הלכתיים מנומקים... **בוקר טוב...**

הלכה (בקרוב ממש) למעשה

לפעמים גם זה יכול לקרות... סיפור מהחיים... סיפור מהשדה...

האמת היא שהסיפור התחיל כבר לפני שנה... בכל שנה כבר בחודש סיון.. מיד לאחר הקציר של התבואה ולאחר הדישה... ר' חזקל אוסף את התבואה כדי לקחת אותה הביתה... אבל לפני כן הוא תמיד מחלק את התבואה לשני חלקים... שמונים אחוז מהתבואה הוא באמת מכניס לאוצר לשימוש יומיומי שממנה אמא לוקחת לריחיים ואופה לחם... אבל יש קופה אחת יותר קטנה של חיטים שר' חזקל משאיר בצד... את זה אני צריך בשביל עוד חצי שנה... שאז מגיע שוב עונת הזריעה... ואני צריך חיטין בשביל לזרוע... (וואו וואבוו אם נגמור אותם על אוכל ולא ישארו לי חיטים לזריעה...) רק עקא שהפעם קרתה טעות... אל תשאל אותי בדיוק איך זה קרה... ותכל'ס... כשר' חזקל בא לקחת את הארגז שהוא השאיר בצד בשביל הזריעה... הוא בטעות לקח ארגז אחר לגמרי!!! את הארגז של תרומה שר' יונדב כהן קיבל בגורן!!! ר' יונדב השאיר את הארגז שלו לרגע... ור' חזקל הרים את הארגז הזה לתומו ולקח אותו הביתה... עבר חצי שנה... הגיע חודש חשוון... ר' חזקל הוציא לתומו את הארגז (שלמעשה שייך לר' יונדב הכהן...) לקח את החיטים וזרע אותם... הכל הלך כשורה... ירדו גשמים... והתבואה התחילה לצמוח... הגיע חודש שבט... ור' יונדב הכהן היה צריך לעבור דרך שביל הרבים שחוצה את שדהו של ר' חזקל... **ופתאום... בזוית העין הוא מזהה ארגז מוכר שמונח לו!!!!!** הנה... הנה הארגז שלי... אני בהההלם!!!! כמה חיפשתי אותו... מה הוא עושה בשדה של ר' חזקל????? ר' יונדב החוויר... ולקח את הארגז מהר מהר לעיר... והלך מיד לבית של ר' חזקל... תקשיב ר' חזקל... מצאתי את זה בשדה שלך... מה זה?? מה פירוש מה זה... זה ארגז... ארגז שבו אכסנתי את החיטים עד הזריעה!!!! אחרי שזרעתי... כנראה שהשארתי את הארגז בשדה... בטח מצאת את זה בשדה... ר' יונדב כהן כמעט התעלף... ר' חזקל קלט שקרה פה משהו... בא... בא ר' יונדב... תכנס... תשב... מה קרה?? למה אתה כ"כ מבוהל??? תקשיב ר' חזקל... **הארגז הזה הוא שלי!!!!!** הנה... תסתכל טוב טוב... כתוב עליו את השם שלי בראשי תיבות... יונדב כהן למשמרת שכניה... כשהיינו בגורן... אני קבלתי ממישהו תרומה והנחתי אותה בתוך הארגז הזה!!!! והלכתי לכמה דקות והארגז פשוט נעלם... חיפשתי אותו וחיפשתי ולא מצאתי... מצאתי ארגז אחר שיש בו חיטים... שכעת מתברר שהוא היה שלך... ואתה לקחת בטעות את הארגז שלי... אז אני לקחתי את שלך ולא נגעתי בו אלא השארתי אותו אצלי בתור "שומר אבידה" וכל חודש אני מוציא ובודק את זה ומאוורר את זה שזה לא מתליע... (כי אחרת אני אצטרך למכור את זה בבי"ד...) **ר' חזקל היה מאוד מופתע... מה אתה אומר... איזה סיפור מעניין...** אבל עדיין... ר' יונדב... למה אתה נראה כ"כ מבוהל??? **ר' יונדב הסתכל לר' חזקל בתוך העיניים... אני רואה שאתה לא כ"כ קולט מה קרה??** אני כהן!! ואתה לקחת את התרומה שלי!!!! וזרעת אותה!!! **כעת כל השדה שלך גידולי תרומה!!!!!!!** ר' חזקל התאבן!!! בבת אחת הוא קלט מה קרה כאן.. הוא תפס את הראש... אני המום... מה... מה זה? מה עושים???? הרי בית שמאי לפני כמה שנים גזרו שגידולי תרומה תרומה... (זה אחד מי"ח גזירות שגזרו בעליית חנניה בן חזקיה שרבו בית שמאי על בית הלל וי"ח דבר גזרו בו ביום... וזה אחד מהגזירות) **כעת הגיע תורו של ר' חזקל להחוויר!!!! זה לא פשוט... לא פשוט בכלל... כל התבואה נאסרה!!!!** עיקר מטה לחמו של ר' חזקל נשבר - עכ"פ לקיץ הקרוב... כל התבואה שלו מקבלת דין של תרומה מדרבנן... ר' חזקל קיבל דין שמים באהבה... ומיד הלך יחד עם ר' יונדב לבית המדרש... לשאול את התנאים והצורבא מדרבנן מה הצעדים הבאים... הם ניגשו לריב"ז והוא דבר ראשון שאל אותם: רגע רגע... אנחנו כעת בחודש שבט... אתם בטוחים שכל התבואה כבר הגיעה לשליש בישול?? תלכו מהר לבדוק... כי אם היא לא הגיעה לשליש בישול אין לזה דין של אוכל ואפשר לעקור את הזרע... לעבור עם מחרישה ולהשחית את כל הזרעים... ואז זה חצי צרה... וגם אפשר עוד לנסות לזרוע תבואה חדשה... ר' חזקל הלך מהר ובדק... והתברר שככה ככה... החלק הדרומי שיותר קרוב לשמש כבר הגיע לשליש בישול... והחלק הצפוני לא... אז ר' יונדב מיד רץ וגייס שור למחרישה ושניהם ביחד חרשו ועקרו את כל הזרע... טוב... הצלנו את החצי הצפוני של השדה!!!! עכשיו צריך להצטרף מאוד לחזור ולזרוע את אותה חצי שדה... אבל מאיפה?? מאיפה יש לי חיטים לזרוע שאל ר' חזקל ביאוש... **חייך ר' יונדב ואמר:** סליחה... ר' חזקל... אולי שכחת... אבל הקופה המקורית של החיטים שלך נמצאת אצלי!!!! אני כבר קרוב לשנה שומר אבידה שלה!!! ר' יונדב הלך מהר הביתה והביא את קופת החיטים... ר' חזקל הסתכל... כן... זה באמת שלי... רוצה אדם בקב שלו... ר' יונדב עזר לר' חזקל לזרוע את חצי השדה שנותרה לפליטה... **אבל החצי הדרומי נשאר בעינו!!!!!** נשארנו עם חצי שדה של גידולי תרומה!!!! ר' חזקל היה מאוד נבוך ומבולבל... הוא נכנס לבית המדרש יחד עם ר' יונדב ושניהם יחד התחילו ללמוד סוגיה חדשה ולא מוכרת... מה דינם של גידולי תרומה... זה באמת לא היה פשוט... אבל ר' חזקל זכה לקיים גזירת חכמים באהבה. ובכן: הגיע זמן הקציר... והעניים כבר מחכים למתנות עניים... **ור' חזקל תלה מודעה!!!** לכל העניים היקרים שבאים ליטול לקט שכחה ופאה... לדאבוני הרב הייתה כאן טעות מצערת והשדה בשנה זו היא גידולי תרומה... לכן: אמנם מותר לכם ליטול לקט שכחה ופאה (כי סו"ס התרומה היא דרבנן...) אבל אסור לכם לאכול את זה... אלא למכור את זה לעניים כהנים בדמי תרומה!!!! איתכם הסליחה... העניים הכהנים רק שמעו את זה... ומיד הגיעו בהמוניהם... בטח... היה להם שם מתנות עניים בשפע... (כי העניים הישראלים... ברגע שהם שמעו שזה מסובך... שאתה לא יכול לקחת לעצמך... רק למכור לעניים כהנים ועוד במחיר זול של תרומה... זה כבר לא רווחי... עדיף כבר לחפש שדה פחות מורכבת ויותר רווחית... בפרט שזה לא באמת תרומה... לא חייבים לאכול את זה בטהרה כמו תרומה... אז בשביל העניים הכהנים זה היה ממש מציאה...) עכ"פ: יש לציין שלאורך כל התקופה הלא פשוטה הזו עם כל ההלכות הלא שגרתיות האלו... ר' יונדב הכהן גילה אכפתיות והשתתפות אצילית בהתמודדות של ר' חזקל... אחרי שנגמר הקציר... ואחרי שכל העניים גמרו ללקט... כעת הגיע השלב של הדישה... **כעת שוב יש לנו בעיה!!!** יש לאו דלא תחסום שור בדישו... אבל כאן?? אסור לשור של ר' חזקל לאכול מהתבואה כי היא תרומה... לא הייתה ברירה וביום הראשון ר' חזקל תלה לה סל בצוואר שבתוכו יש חציר של חולין... שתאכל ממנו ולא ממה שהיא דשה... אבל למחרת ר' יונדב אירגן איזה בהמה של כהנים... שאין בעיה שהיא תאכל... סו"ס עברנו את התהליך המורכב... כעת צריך לקחת את כככל התבואה ולתת אותה לכהנים.. כעת ר' חזקל ניגש לר' יונדב באופן ספונטני ואמר לו: אני רוצה לתת לך את כככל התבואה... מגיע לך ביושר אתה כ"כ עזרת לי וליווית אותי בתקופה הלא פשוטה הזו... קח את כל התבואה לעצמך... **אבל למרבה התדהמה ר' יונדב סירב בתקיפות ואמר לר' חזקל:** אני לא לוקח מכאן אפילו גרגיר אחד של תבואה!!! **אסור לי!!!** ר' חזקל נבהל... למה? כי תבין... אתה אומר שעזרתי לך... ליוויתי אותך... סייעתי לך... מה יגידו???? שאני כהן שמסייע בבית הגרנות... יגידו שכל הסיבה שסייעתי לך זה כי ראיתי שיש לי פה מכרה של זהב... יש פה שדה שלימה של תרומה שאני יכול לזכות בה (לא רק אחד מנ'...) לכן מחוט ועד שרוך (על) אני לא לוקח מהתרומה הזו!!! המעשה הזו התפרסם וגרם קידוש שם שמים גדול. כן. היו כאלה נייעסים שכבר דיברו מאחורי הגב של ר' יונדב שזה השיקולים שלו. וכעת נהפכו פניהם כשולי קדירה אבל מה אתה חושב... שר' חזקל ויתר? ר' חזקל אמר לר' יונדב... אין בעיה!!!! אחרי חודשיים היה ראשית הגז בכבשים של ר' חזקל... ואת הכל הוא נתן לר' יונדב... נו... חייך ר' חזקל לר' יונדב... איזה תירוץ יהיה לך עכשיו לא לקבל ממני????

המשך: ה"אבן הצוחלת" שהתבררה כ"אבן הפינה..."

המשך: זכריה שואל את המלאך הזה... והמלאך עונה לזכריה בחזרה בשאלה: **ויאמר אלי הלא ידעת מה המה אלה???** שואל המלאך את זכריה... מה אתה שואל מה זה?? מה... אתה לא יודע מה זה?? **איך אתה לא יודע??** עונה זכריה למלאך: לא אדוני!! לא... אני ממש לא יודע... איך אני אמור לדעת... עונה המלאך לזכריה: **ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר ה' אל זרובבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבקות...** אומר המלאך לזכריה: לא תאמין!!! אבל אתה יודע מה זה כל החידושים והפלאים האוטומטיים האלו שיהיה בדור 2019?? אתה יודע מאיפה זה מגיע?? זה מגיע מכאן!!!! מעכשיו!!! ממישהו שנמצא פה לידך!!! יש איזה בחור אחד שגר לידך... קוראים לו זרובבל... הוא שכן שלך... מדובר בבחור ישיבה שנולד לתוך הגלות... יש לו קשיים... הכל אצלו הולך קשה... הוא סוחב אבנים כבדות... אצלו שום דבר לא הולך בציק... אין אצלו שום דבר שעובד אוטומטי... **הכל מכני!!!!! והכל כבד!!!** והוא סוחב וסוחב ודוחף את אבן הצוחלת... **וזה לא זז!!!!** האבן בקושי זוחלת... ואז מבטיח הקב"ה: יום אחד אני אעזור את אותו זרובבל ואני אומר לו: **סטופ!!! עד כאן!!!!** עד כאן זרובבל בני היקר... עד כאן אתה סחבת כבד לבד לבד... אבל מכאן ואילך באתי לעזור לך... מעכשיו... לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי... ואז!!! ברגע שזרובבל מקבל כוחות מיוחדים מהקב"ה... בבת אחת כל התמונה משתנית... ו... "מי אתה הר הגדול לפני זרובבל למישור" ההר הגדול ביותר נהפך להיות אצלו למישור... ואז אוציא את האבן הראשה תשואות חן חן לה!!! הקב"ה מבטיח: יום אחד אני אקח את האבן הצוחלת והכבדה הזו שזרובבל סחב כ"כ כבד... ופתאום אני אעשה אותו קל כנוצה יחד איתה... ופתאום הכל ילך לו אוטומטי... פתאום הוא יצליח... והוא יקבל תשואות חן חן... **אבל מאיפה יבואו התשואות חן חן האלו???** משנים של עבודה! משנים של אבן הצוחלת!!!! מאותם תקופות שהכל הלך כ"כ קשה וזוחל... הוא עשה את שלו... הוא סחב וסחב... עד שיום אחד אני אופיע **ואני אעשה את שלי!!!!! אני אגמור בעדו!!!** וכשהקב"ה גומר זה נגמר ברגע אחת... הקב"ה מגיע בבת אחת עם מטוס קל כנפיים... מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם. כן!!!! זה הרקע שעומד מאחורי הפסוק הזה

בחור יקר: בדיוק כמו שזכריה הנביא היה שייך לדורות האלו שהטכנולוגיה לא הייתה והכל היה נעשה מכני והכל היה זוחל לאט לאט... כל כביסה נעשתה בידיים... וכל תאורת רחוב נדלקה בפתילות ושמנים... ושום דבר לא היה הולך בציק עם לחיצת כפתור... ובכל זאת הקב"ה הראה לזכריה בנבואה שיום יבא והכל יראה אחרת לגמרי והכל יהיה אוטומטי!!! אז אתה מבין לבד שעיקר המסר של הנבואה זה לא לטכנולוגיה הגשמית אלא לרוחניות... אצלנו בגשמיות אמנם היום הכל **אוטומטי...** אבל ברוחניות??? אוי אוי אוי... הכל כך כך לא אוטומטי... אצלנו ברוחניות הכל הכי מכני שיכול להיות!!!! הכל הולך כ"כ קשה!! כ"כ זוחל!!! סוחב כ"כ קשה... ואני תמיד מדמיין בחלומות הורודים שלי כמו הנבואה של זכריה... מי יתן והכל היה **אוטומטי...** הלוואי והלב שלי היה נמשך **אוטומטי** כמו אש לבית מדרש... הלוואי והמחשבות שלי היו מואסות ברע באופן אוטומטי... הלוואי והייתי נמשך לתפילה באופן **אוטומטי...** אוי... הלוואי... אבל תכל'ס... המציאות העגומה כ"כ רחוקה מזה... תכל'ס... אני מרגיש שאני עומד מול אבן... אבן שבקושי סוחבת... בקושי זוחלת... אמנם זה זז... אבל מאוד בקושי... מאוד לאט... זה זוחל... **למה???** למה אבא שבשמים לא נותן לי איזה מטוס קל כנפיים שאני אוכל ללחוץ על כפתור ולהמריא ולעוף ברוחניות קילומטר מעל הקרקע...? למה אני כל הזמן צריך לדשדש בבוץ ולהתגבר וליפול ועוד פעם להתגבר?? די... די...

בחור יקר: הנה התשובה!!!! אתה הזרובבל של הדור שלנו... אתה הזרובבל שעליך הקב"ה מדבר!!! אותו זרובבל נקרא זרובבל בגלל שהוא היה זרוי ומושלך בגלות בבל... (מלשון זרויה בין מכעיסיה...) אז אמנם אתה לא זרוי בגלות בבל... אז אתה זרוג'ימל... או זרוואצפ... או זרו-קיץ נוסח 2019... (זה כבר עניין שלך איך תגדיר את ה"זרו" שלך...) ואתה סוחב אבן כבדה... וזה לא אוטומטי!!!!! אבל אל תשכח שהאבן הזו היא "אבן הראשה..." היא אבן הפינה!!! היא אבן לא שגרתית!!! היא אבן שהבחורים מנסים את כוחם עליה!!! אל תשכח שלקב"ה לא חסרים מטוסים בחלל האויר... יש לקב"ה המון מלאכים שטסים בתעופה אחת ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצין ומקדישין... אבל מכולם הקב"ה בחר דווקא באבן ישראל שלך!!! הקב"ה מחכה לאבן הצוחלת שלך... רק היא יכולה להיות אבן הפינה... הקב"ה לא מתאכזב מהקצב האיטי שלך... רק אתה מאוכזב מעצמך אבל לקב"ה יש נחת רוח מהמאבק שלך... גם מהזחילה שלך הזו... כי מי כמוהו יודע כמה קשה לך... כי הוא ידע יצרנו... תסמוך על אבא שבשמים... רק הוא יודע כמה האבן הצוחלת שלך היא כבדה... אז מה אכפת לך שזה זוחל...?? מה אכפת לך שזה לא נראה מרשים...?? את מי אתה צריך להרשים? רק את הקב"ה... **אז אותו אתה מסתדר!!!** ויתכן שאם תכנס לבית המדרש ותראה בחור בן עליה קדוש וטהור שמתעופף קדימה בלי קשיים... אתה תתקנא בו... אתה עלול להרגיש לרגע שהוא עוקף אותך... אבל רק אתה ככה מרגיש!!! כי אבא שבשמים מסתכל על זה אחרת לגמרי!!!! אבא שבשמים מתרגש דווקא מהאבן הצוחלת הזו... **שם הוא מנסה את הכח שלך...** ושם אתה מתבטא!! ובעזה"ש אתה תתקדם בעוד צעד ועוד צעד... ואז פתאום הקב"ה יקביל את פניך בהפתעה ויאמר לך סטופ!!! הקב"ה יאמר לך את מה שהוא אמר לאותו זרובבל: **לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבקות...** הקב"ה יגיד לך: אתה עד עכשיו הלכת ברוחי!!!! אתה הצבת לעצמך יעד לעשות לי נחת רוח... עכשיו הגיע הזמן לתת לך תשואות חן חן... כעת אני אפתח לפניך שערי שמים וארעיף עליך כוחות והשגות ובהירות וסייעתא דשמיא וחידושים בפאר (עם של רוחי אמר ה' צבקות!!! ואז פתאום העסק יתחיל לעוף קדימה... אבל עד אז!!!! עד אז אל תשבר... אל תקל ראש באבן הצוחלת... היא מתקדמת יפה מאוד... לאט ובטוח... ואל תדאג... היא לא תגיע בקצב שלה... כי אתה תלך לכיוון אבא שבשמים בקצב שלך... ואילו אבא שבשמים הולך אליך גם הוא בקצב שלו... ופתאום יפתחו השמים... פתאום הקב"ה יקיים בך מקרא שכתוב... לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי... פתאום האבן הצוחלת הזו תתברר כאבן פינה... פתאום יתברר שהיא היא!!! האבן הכבדה הזו!!!! ממנה מגיע כל הסייעתא דשמיא האוטומטית שלך... אז תזכור... לא להקל ראש בזחילה...

מעשה שהיה כך היה...

סיפור אישי... מעשה שהיה כך היה... עברו כמה שנים אחרי החתונה ועדיין לא זכיתי בילדים... התפללתי על זה הרבה וחיכיתי לישועת ה'... והנה!!! באותה תקופה היה יוצא לי להיות מידי פעם בטבריה והייתי הולך בלילה לציון ר' מאיר בעל הנס... חזרתי מהציון והתחלתי ללכת לכיוון העיר... חושך... הכנרת מצד אחד ובית קברות מצד שני ואני הולך... והנה... אני מתקרב לתחנה ואני רואה שיושב שם יהודי מבוגר... אני מתקרב ומתדהמתי את מי אני רואה??? לא פחות ולא יותר את כ"ק האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א... לא התבלבלתי!!! ניגשתי אליו ואמרתי לו שאני צריך ברכה לזכות בילדים... הוא בירך אותי בחום... וזה שימח אותי מאד... תמיד חלמתי לקבל ברכה מיהודי כזה קדוש... והנה ה' אינה לידי... ואכן עברה פחות משנה וזכיתי להכניס את בני בבריתו של אברהם אבינו... **זהו!! זה הסיפור!!!** יום אחד יצא לי לשוחח עם כמה ידידים חסידי ויז'ניץ... וסיפרתי להם בספונטניות את הסיפור הזה... כך וכך היה המעשה... שקבלתי ברכה מהרבה שליט"א ומיד אחר כך הגיעה הישועה. אחד מהחסידים הסתכל עלי בפליאה ואמר לי בניגון... נו... נו... ו... ו...?? יש לציין שהבנתי מיד מה הוא רוצה... נו... אם ראית כזה מופת מוחשי מהרבה מויז'ניץ שליט"א... היית צריך מיד להחליף לשטריימל ולתפוס את הרגלים ולעשות את הברית אצל הרבה...??

עניתי לו: אתה צודק!!! אחרי כזה מופת שחויתי במו עיני הייתי באמת אמור להחליף מקנייטש לשטריימל ולעבור דירה לשיכון ויז'ניץ... **אבל יש פה בעיה קטנה!!!!** כי יש עוד סיפור... יום למחרת!!!! יום אחרי שפגשתי את הרבה מויז'ניץ וקבלתי ממנו ברכה... בדיוק יום למחרת פגשתי גם את הרבה מאמשינוב וגם ממנו קבלתי ברכה... והנה הגיעה הישועה... וכעת התעורר לי ספק שקול: **למי מיוחסת הישועה??? למי מגיע הקרדיט???** האם לברכה של הרבה מויז'ניץ או לברכה של הרבה מאמשינוב?? אז כמובן!!!!! שבאופן טבעי... כל אחד מייחס את הקרדיט לברכה של הרבה שלו!!!! חסיד ויז'ניץ מייחס אוטומטית את הישועה לברכה של הרבה מויז'ניץ... וא"כ אני צריך להחליף לשטריימל... ואילו לחסיד אמשינוב ברור כשמש בצהריים שהישועה הגיע מהברכה של הרבה מאמשינוב וא"כ אני צריך להחליף לספודיק... והיות ואני לא יודע מה לעשות!!! האם להחליף לשטריימל או לספודיק?? לכן מכח הספק החלטתי להישאר עם קנייטש וחליפה קצרה וזהו... עד כאן הדו שיח!!!! מה אתה אומר על הדו שיח המעניין הזה???

אז זהו שלא!!!!! באותו רגע דפקתי על השלחן ואמרתי להם: לא!!!! **האמת היא שלא!!!!** סתם "עבדתי" עליכם... סתם המצאתי... האמת האמיתית היא שלא קבלתי ברכה **אלא רק** מהרבה מויז'ניץ... (ולא מהרבה מאמשינוב...) ובאמת רק הוא בירך אותי ובאמת מיד הגיע הישועה... **אבל!!!!! מה שכן... הסיפור האמיתי היה ככה:** התפללתי!!! והמון התפללתי לה'... צעקתי לה' מקירות לבי שה' יתן לי ילד... ו... ו... **ובמקביל!!** קבלתי גם ברכה מהרבה מויז'ניץ... והנה... באמת הגיעה הישועה... **וכעת נשאלה השאלה: למי מגיע הקרדיט???** האם לתפילה שצעקתי לקב"ה יומם ולילה... או לברכה של הרבה מויז'ניץ??? אז בדיוק כמו מקודם!!!!! שכל חסיד מייחס את הקרדיט לרבה שלו... אז חסיד ויז'ניץ יגיד שהקרדיט מגיע מהברכה של הרבה מויז'ניץ... **ואילו אני??? חסיד של מי אני???** אז זהו!!! שבתקופה הזו שכ"כ הרבה התפללתי לקב"ה... פשוט התפתח ביני לבין הקב"ה קשר אישי מאד מיוחד... ונהייתי חסיד של התפילה!!!!! יצרתי קשר מאד עמוק ורגשי עם כח התפילה והגעתי למסקנה ברורה שהתפילה פועלת ישועות לא פחות מהברכה של הרבה הגדול ביותר!!! וכעת נהיה פה ויכוח מאד משמעותי... אני- החסיד של התפילה... טענתי בתוקף שהקרדיט מגיע לתפילה הפשוטה שלי מלב נשבר שבקעה רקיעים ועלתה עד כסא הכבוד!! ואילו הדוד מצד האמא טען שהקרדיט מגיע להסרת עין הרע שהוא עשה לי... והחבר מהכולל טען שזה הגיע בגלל שהוא התפלל עלי בשונמית... והחסיד ויז'ניץ טען שזה בגלל הברכה של הרבה מויז'ניץ... כל אחד ייחס את הקרדיט לרבה שלו... ואל תחשוב... זה לא צחוק!!! זה נפקא מינה עצומה!!!! **אתה יודע למה???**

כי אם הישועה הגיעה בגלל התפילה... המסקנה המתבקשת שמיד שאחרי שנולד לי ילד התחזקתי עוד יותר בתפילה ולא נותר לי אלא להוציא ספר "אהבתי" כי ישמע ה' את קולי תחנוני... אבל אם הישועה הגיעה בגלל השונמית... אז לא צריך להוציא ספר אהבתי!!!! אין מה להתחזק בתפילה... צריך מקסימום לחזור שוב לשונמית ולשפוך שם את מה שעדיין לא שיפצו... ואם הישועה הגיעה בגלל שנסענו לקבר של..... אז המסקנה המתבקשת היא שצריך ללכת לשם עוד פעם... ואם הישועה הגיעה בגלל ברכתו של הרבה מויז'ניץ... אז אמנם הייתי זוכה מכאן ואילך להתחיל להגיש קוויטל לרבה מויז'ניץ... אבל בשלב מסוים מה הוא היה אומר לי???? הוא היה מכה על קדקדי כדרכו והוא היה אומר לי: ר' ייד... אתה גם מתפלל??? ואז הוא היה שולח אותי לקרן זוית של הבית שלי שאתפלל. **אז זהו! שחבלים נפלו לי בנעימים!** וזכיתי שכשהגיעה הישועה ונולד לי ילד. היחיד שקיבל את הקרדיט זה אבא שבשמים ורק אבא שבשמים! ובקנאות עצומה לא הסכמתי בשום"א לתת קרדיט לאף אחד אחר!! אתה מבין לבד שהיתה לי רשימה ארוכה למי לתת קרדיט. כן... כל מי שאי פעם עבר התמודדות והגיעה ישועה... פתאום מגלים רשימה ארוכה של אופציות של סגולות וברכות וגם השתדלויות ועצות למי לייחס את הישועה... **וכאן כל אחד נותן את הקרדיט למי שהכי קרוב ללבו!!!!!** מי שציונו של ר' ישעיה קרסטירר זיע"א הכי קרוב ללבו אז הוא יסיק שזה בזכות התפילה שמישהו הזכיר אותי שם... ומי שר' ליב בעל היסורים זיע"א הכי קרוב ללבו... אז זה בזכות אותו יום ששי בצהרים שעשינו עליו תפילת רבים... **ואילו אני זכיתי!!!!!** שמי שהיה הכי קרוב ללבי (לכה"פ באותה תקופה) **היה זה אבא שבשמים!!! אבא שבשמים!! אבא שבשמים!!! ורק אבא שבשמים!!!!!** ורק לו אני מוכן לתת את הקרדיט ולאף אחד אחר לא!!! וזה בנפשי!!!!

אני יודע שיש כאלו שלא אוהבים את הגישה הקיצונית הזו... והם צודקים!!!! אני מגזים!! אני מודה... בפירוש מגזים... כן... אליבא דאמת יש מקום ביהדות לעוד כמה ערכים... ברור שיש מקום ביהדות לברכה של צדיק... (בפרט יהודי קדוש כמו הרבה מויז'ניץ דנפיש זכותיה" והברכה שלו בוודאי פועלת בגבהי מרומים) ויש מקום לסגולות... ויש מקום להתחזקויות בכל מיני נושאים כמו תשלום לשדכן ובדיקת מזוזות וגם בדיקת כתובה... הכל טוב ויפה.. יש מקום להכל. אבל סוף סוף בסופו של דבר... **כשמגיעה הישועה!!!** כל אחד מצביע על ההנקודה שהכי קרובה ללבו... לתחום ולנושא שהכי מדבר אליו באופן אישי... וכמו שחסיד ויז'ניץ יקח אוטומטית את הקרדיט לברכה של הרבה שלו... (למרות שהיה פה עוד כמה התחזקויות בשמירת הלשון או בצניעות ותפילה על קבר ר' אבדימי...) וכמו שהליטאי יקח את זה לניצוץ שהוא תרם לביהכנ"ס או לחשמל של שבת... אז גם לי מותר לקחת את הקרדיט לאיפה שאני רוצה!!!! וברגע שלקחתי את הקרדיט לתפילה... התוצאה היתה התחזקות עוד יותר בתפילה (פסוק בתהילים: "ביום קראתי ותענני תרהיבני בנפשי עוז" - כשאני מתפלל והקב"ה עונה אותי זה נותן לי עוד יותר עוז להרבות עוד יותר בתפילה...) ויצא מזה ספר אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני!!!!! כן... אם מישהו מתחזק מהספר הזה... שלא יחשוב שמדובר במי יודע מה... פשוט נולד לי ילד... ואז עמדו שורה ארוכה של אנשים בתור... וכל אחד סיפר לי לאיזה סגולה הילד הזה חייב את החיים שלו!!!!! ומשום מה... לא ברור למה... מכל רשימת הסיבות... מי שהכי קרוץ לי... והחלטתי לייחס אליו את הקרדיט... היה זה אבא שלי שבשמים שליווה אותי בכל התקופות הקשות... וקיוויתי לו... וחזרתי וקיוויתי לו... והנה... כשזה הגיע נתתי לו ורק לו את הקרדיט!!!!! והנה "אהבתי..." ואני אומר בפירוש: לא תמיד אני צודק!!! לפעמים הישועה מיוחסת לצדיק מסוים... לפעמים זה מיוחס להתחזקות נקודתית מסוימת... אבל סו"ס היות ותכל'ס... הדברים לא ברורים... ואתה לא יודע באמת למי זה מיוחס.. כאן באיצשהו מקום הדברים מסורים לכל אחד מאיתנו להחליט לפי התחושה שלו ולפי רמת הקשר שלו למי הוא מייחס את הישועה...

אשרי חלקי שזכיתי לייחס את זה לאבא שבשמים!!!!!

תאר לעצמך שהייתי מייחס את זה לתפילות שהתפללו עלי אצל ר' אבדימי דמן חיפה... אז דבר ראשון: ספר אהבתי לא היה יוצא!!! אז מה כן היה יוצא?? היה יוצא ספר מפת כבישים כיצד להגיע לקבר ר' אבדימי.... ואני לא מזלזל בזה... אני בטוח שהתפילות שם מתקבלות... אבל עדיין... חבלים נפלו לי בנעימים... זכיתי שקבלתי את הרבש"ע במתנה... ולא נישה צדדית ביהדות שהייתי נתפס אליה...

המסר שאני רוצה להוציא מהמאמר הזה הוא כך:

יהודי יקר: אתה צריך ישועה??? אני מברך אותך ברכה של יהודי אוהב מעומק לב שהישועה בא תבא וכמה שיותר מהר!!! עוד רגע זה מגיע... **אבל תחשוב גם על היום שאחרי!!!!!** יבא יום ותהיה חלוקת השלל... וכל אחד ירצה לקחת אליו את הקרדיט של הישועה... **אז תתכונן לזה!!!!** וכבר עכשיו תשמור מקום בקרדיט לערכים מהותיים ביהדות!!! אני לא מקנא ביהודי שהח"י רוטל גנב לו את ההצגה!!!! אני לא מקנא ביהודי שהגיע למסקנה שהנסיעה לאירופה לקברי הצדיקים הביאה את הישועה... (הוא פשוט אומלל... כי מכאן ואילך כל בעיה שתהיה לו... הוא תלוי בזמני טיסות...) **ואני כבר אומר לך:** שאם תתרום לגיליון אז נדברו... אני בטוח שאתה תראה ישועות!!!! **ואתה יודע למה??** כי אני כעת צריך תרומות ואם תתרום אני אתפלל עליך... לא בשבילך... **בשבילי!!!!** כי אני יודע שאם אתה תתרום ומיד אח"כ אתה תראה ישועות... אני ארויח מזה תורם קבוע לעלון שלי... אז בשבילי זה אינטרס להתפלל שיהיה לך ישועות!!!! **אבל זה לא סתירה שאני באופן אישי ארחם עליך!!!** למה??? כי כשאני קבלתי ישועות המסקנה שלי היתה ש.. מה תשתוחחי נפשי... הוחילי לאלוקים כי עוד אודנו ישועות פני.. אה... איזה מסקנה עוצמתית... איזה צ'ק פתוח קבלתי... **ואילו אתה נדבאך...??** כשאצלך הגיעה הישועה... מה היתה המסקנה?? שצריך לתרום לאז נדברו... ? ! ? ! ? לזה חיכינו?? על זה נתקענו???? **אז שוב:** בשבילי זה הכי רווחי בעולם... אני ארויח תורם... אבל אתה יצאת קטן... יצאת מהצרה עם סגולה שקוראים לה אז נדברו... אני לא מקנא בך... יצאת בשן ועין... אבל בינינו... תתרום!!!! אז מה וגיליתי לך סודות מהחדר...?? אתה יודע מה... בא נעשה עסק... אתה תתרום לאז נדברו... ואני אבטיח לך שאני לא אתפלל עליך... כך שגם אם מיד אח"כ תבא הישועה... אז נדברו לא יקח את הקרדיט אלא רק התפילה שלך... עשינו עסק???

זה נשמע אולי בדיחה... אבל זו בכלל לא בדיחה!!! מתי תבין שהחיים לא נגמרים בישועות... אנחנו רוצים גם משמעות בחיים... תשמור את הקרדיט לתכנים משמעותיים... תן כבוד לה'... תן כבוד לתורה... תתחזק בתורה... תתחזק במשהו ערכי שתוכל להיאחז בו אח"כ....

אגב: המסר הזה הוא נכון לאו דווקא ביחס לתפילה... זה נכון גם ביחס לעוד ערכים מהותיים ביהדות... עוד דוגמא: פעם היתה לי מצוקה מסוימת בכסף והיו לי שתי אפשרויות או לתרום לאיזה קופה מסוימת ואז יפתחו כל השערים ותבא הישועה... או להתחזק בדיני ממונות שהרי כתוב בפירוש בתורה... והיה עקב תשמעון את **המשפטים** האלה וברך פרי בטנך וכו'... והחלטתי שאני הולך על זה... התחזקתי בזהירות מגזל... והגיע הישועה... ואם היום אני קצת יותר ישר וקצת פחות קומבינטור זה בזכות ההתחזקות הזו... יצאתי מהמצוקה עם נכס רוחני ערכי ומשמעותי!!! (שאם תשים לב התורה בעצמה רצתה להביא אותי למסקנה הזו... תקרא את הפסוקים בעקב ותראה טוויטש) תאר לעצמך שהייתי יוצא מהמצוקה עם מסקנה שהתרומה למוסדות פלוני "זה עובד..."?? אתה היית צריך להמשיך לבדוק אם לא כייסתי אותך... ואם כבר פתחתי את כל הקלפים ואין לי מה להפסיד... פעם היתה לי עוד מצוקה וחשבתי מה ה' רוצה לעורר אותי???? ושוב שתי אופציות עלו על השלחן... או לקנות מפטיר יונה... או להתחזק בלימוד התורה בלילה... התחזקתי בלימוד התורה והגיע הישועה... ומאז אני לא מעיז להפסיק את הלימוד הזה... לא בגלל שאני צדיק... אלא בגלל שאני לא רוצה להתעסק עם הישועה... תאר לעצמך שלא הייתי מעיז להפסיק לקנות מפטיר יונה... והוי כמה אנשים כאלו אנחנו מכירים שלא נותנים לאף אחד לקנות מפטיר יונה בגלל הישועה שהגיע להם משם... בואו חשבון.....

(אגב: דווקא הדוגמא שנקטתי מקודם אודות ברכה של צדיק שמתקבלת... דווקא זה הרבה פעמים נחשב כערך עליון בפני עצמו כי אמונת צדיקים היא סיבה לזיות והכנעה וקבלת מרות מצדיק... כפי שמצינו אצל חנה שהתפללה וגם קיבלה ברכה מעלי... ואמנם היא מייחסת את שאולו לתפילה כי מה' שאלתיו, אבל הנביא מתייחס לא פחות לברכה של עלי שהתקבלה... ואכמ"ל)

והאמת היא שבינינו... זה נטו עניין של רמה!!!!!

כשיש לנו בעיה... אנחנו מבינים שהקב"ה רוצה משהו!!! השאלה מה??? ראש קטן מסתכל קטן... מה הקב"ה רוצה ממני?? שאני אסע לאירופה להתפלל על קברי צדיקים... **אני לא מבין: זהו??** זה מה שהקב"ה רוצה ממך?? זה הנושא???? הקב"ה יום אחד ישב בשמים ואמר: אני רוצה שהבן שלי יסע לאירופה להתפלל על קברי הצדיקים... ולכן אני תוקע אותו עכשיו עם כך וכך בעיות כדי להביא אותו לקברי צדיקים... כן?? נראה לך???? טוב לך עם הראש הקטן הזה???? תהנה... אבל אני לא חושב שזה גאווה מצידי לומר שאני קצת יותר אינטליגנט... ואם הקב"ה רוצה משהו... אני חושב שהוא רוצה משהו קצת יותר חשוב!!! אני מאמין ב-אבא שבשמים שהוא אוהב אותי וקשה לו למנוע ממני משאלת לב... ואם הוא בכל זאת מונע ממני... הוא כנראה רוצה ממני משהו באמת חשוב!!! בא נחשוב מה... בא נחשוב על נקודה קצת יותר משמעותית בחיים... שהיה כ"כ חשוב לרבש"ע לעורר אותי גם במחיר של עגמת נפש מצדי... אולי הוא רוצה לעורר אותי בתשובה על כל מיני מפגעים רוחניים שיש לי בבית... אולי הוא מתגעגע אלי ורוצה איתי קצת תקשורת של תפילה... (הוא יתברך מתגעגע... לא רק הצדיק... את זה כולם יודעים להגיד ש"הצדיק קורא לך..." אבל הקב"ה?? הוא לא קורא לך....????) אולי הוא רוצה שאני אהיה קצת יותר מרומם ואקבע עוד קצת עיתים לתורה... ואולי... אולי הוא רוצה לבחון אותי במבחן נאמנות האם אני אוהב אותו למרות שהוא לא נותן לי את כל מה שאני רוצה... כאן דברתי לעניין... כאן דברתי כמו ילד גדול שמבין שאבא רוצה משהו!!!!! עכשיו: אחרי!!!! אחרי שאתה מבין עניין... כעת יש מקום גם לסגולות וברכות... אבל אדם שעומד מול מצוקה... ומיד יורה לכל מיני נישות צדדיות... עושה את כל הסגולות... כאילו זה הנושא... **מה זה אומר???** זה אומר במילים אחרות: רבש"ע: לא מעניין אותי מה אתה רוצה ממני!!!! אני יודע רק מה אני רוצה ממך!!!! ואני רוצה ממך ישועה ודי!!!!! וזה עובד... אנשים קטנים גם נושעים... אבל כמו קטנים... **אתה מכיר את הסגולות האלו** שאתה מגיע לקבר של הצדיק ומבקש ישועה ואתה מקבל על עצמך שאם הגיעה הישועה אתה תגיע עוד פעם להגיד תודה... כשאני רואה את זה מתחמץ לי הלב... **לא חבל???** אם אתה כזה נחמד... אולי תעשה את העסקאות האלו עם הרבש"ע.. למה הצדיקים יותר מיוחסים מהקב"ה???? תבא כמו דוד המלך ותגיד לקב"ה במתיקות... אנא ה'... תעזור לי... והרי כשתעזור לי- אבא בי־תך בעולות אשלם לך נדרי אשר פצו שפתי ודיבר פי בצר לי... **לא חבל????** **איך אתה לא חושב על האפשרות הזו????** כשאתה מגיע שם לקבר של הצדיק עם כיבוד... ואתה כותב התפללתי ונושעתי והבטחתי לפרסם... איפה פה הרבש"ע???? סו"ס הרי הישועה שלך עברה דרך הרבש"ע... זה היה חייב לעבור דרך האישור של אדון כל תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם... אז למה לא לפנות אליו ישירות?? איזה גאון היצר הרע שהוא מצליח לסובב אותך סחור סחור סביב הנקודה... העיקר להשאיר את התפילה והקשר הפשוט עם הקב"ה ככרום זולות לבני אדם???? תסלח לי... אבל כשאני רואה את זה... זה פשוט מחזק אותי בתפילה!!

כי אתה רואה פה פעולת הסחה משוכללת וממוקדת להפליא!!!!!

אתה רואה פה מישהו שעובד שעות נוספות להסיט את תשומת לב מהנקודה הנכונה!!! אתה רק קולט כמה שלתפילה יש כח... אם אנשים מסוגלים לעבור ליד התפילה כל היום... וללכת לכל המקומות ורק לא לפגוש את התפילה... זה אומר שיש בתפילה באמת איזה כח עוצמתי שצ"א לשחרר אותו בלי להסתיר אותו באלף ואחת הסחות מסביב... **טעמו וראו כי טוב ה' אשרי הגבר יחסה בו... טעמו!!!!!** תנסו את השיטה הישנה והפרמיטיבית.. לפנות לקב"ה... ואני כבר אומר לך: אם אתה תתפלל לקב"ה הוא לא יעתיר עליך... הוא לא יתפלל עליך... הוא גם לא יהיה מליץ יושר בשבילך... והוא גם לא יקיש על דלתות שמים בשבילך...

הוא פשוט יתן לך כי זה הוא!!!!! זה מתחיל ונגמר בו!!!!!!

אין פה מה להבין... הלוואי ונזכה להתחזק באמת... כן... צריכים חיזוק..